

PIŠETA IN UREJUJETA:
LOJZE KOŠOROK
IN PAULA GRUDEN

SOBOTNE ŠOLE
ETIČNIH SKUPIN

Solska vrata so se otprla in tako se je zapel pouk v rednih kot etičnih solah. Letos je kot novost to, da so uvedli v gimnazijah kot drugi obvezni jezik materinski jezik in dijaki bodo lahko polagali izpite na mataturi iz materinskega jezika. Ministarstvo za prosveto v nsw je poleg nekaterih jezikov letos odobrilo tudi srbohrvatski in slovenski jezik. Do tu vse lepo in prav. Poglejmo na kak način in pod kakimi pogoji bodo nasi dijaki prisli do svoje materinscine?

U Sydneyu in tudi drugog, bodo dolocene le nekatere sole kjer se bo poučevala materinscina in to le ob sobotah! Kot povsod po svetu, tako tudi tu se je do sedaj poučeval jezik kot obvezni predmet v rednih solskih urah. Torej je za nase dijake, kot za učitelje, zopet nadurno delo in to le za učenje ki niso anglosaksonskega porekla. Torej ce se hoče nas otrok učiti svojega materinega jezika, je zato kaznovan z nadurnim delom in z odvzemom proste sobote! S tem mu je obvezet prost cas, ki bi ga lahko kot drugi njegovi sosolci poradil za sport, rekreacijo in za druge aktivnosti. Sicer Department of Education pravi da je to le pocetna faza, vendar vemo iz iskustve in vzemimo za primer eticni radio, ki je vec kot kot 2. leti tam kjer je bil ob pričetku. Kljub obilnim obljubam vseh politicarjev, posebno ob volilnih kompanjih. Z drugo besedo, smo se vedno na nivou zacetnikov

in s takimi odločbami nas vse globlje porivajo v geto. Vsiljuje se nam upravičeno vprasanje; ali je jezik in kultura clovečanska pravica (human rights), kakor je Zveza Narodov deklarirana, ali je to milost in dobrotelost, kot morda misli Education Department, da nam je pravno? Ali imamo pravico na svojo identiteto na nivou kot jo obcutimo ali na nivou kakor ga vidi anglosaksonska kultura skozi svoje oci?

Nasa osnovna in clovečanska pravica ne nas materin jezik in tudi nasa identiteta, katero tudi mi z vsjo pravico zahtevamo! Ker tudi mi gradimo in zidamo Avstralijo, ne samo z misicami temvec tudi s kulturo, ki smo jo prinesli s seboj in katera ima velik znacaj. In mi imamo drugačno zgodovino, drugačno kulturo in tradicijo kot jo imajo Anglosaksonci.

Mogoče zveni ta zahteva prezahtevna. Ali je to nasa clovečanska pravica in to je pravica vsakega posameznika, potom jo mi hocemo tudi ustvariti. Kot drzavljeni imamo ne le dolznosti temvec tudi pravice, zakaj je nebi tudi enkrat zahtevali? Torej ce se hoče nas otrok učiti materinega jezika, se mora zato odpovedati soboti, vzeti nase nadurno delo, s tem se mora odreci sportu in to le zato, da se uci drugega jezika!

Pozivamo vse citatelje, posebno starise, da jasno in glasno poveste svoje mnjenje kaj Vi mislite o tem i kaj Vam pomeni Vas latni materin jezik?

Lojze Kosorok

NOVICE IN ZANIMIVOSTI

ZALEC - Predstavniki slovenske vladne komisije za verska vprasanja ter predstavniki zalske občinske skupscine so se ubeležili slovesnosti v Zalcu, na kateri je zupan občine Zalec Vlado Gorisek pobedel Stanislavu Trobinu, zupniku iz Gomilскеga, red zaslug za narod s srebrnimi zarki, s katerim ga je oblikoval predsednik republike Josip Broz Tito. Trobina je to visoko drzavno odlikovanje prejel za druzbenopolitico delo po vojni do danes.

CELOVEC - Na sedezu zvele slovenskih organizacij v Celovcu so se na prijateljski delovni in informativni pogovor seali predstavniki zvele slovenskih organizacij na Koreskom in sredstev javnega obvescanja v Sloveniji. Pogovor je teklo o trenutnem narodnopolitcnem položaju slovenske narodne skupnosti v Avstraliji in o nacrtih dela za leto 1978. Mimo tega so se dogovorili za sodelovanje v obojestransko korist na podroccju informiranja, se posebej kar zadeva slovenski in formacijski in dokumentacijski center [Sindok] iz Celovca.

LJUBLJANA - Prorektor ljubljanske univerze dr. Slavko Hodzar je podelil doktorske naslove 17 znanstvenim delavcem.

LJUBLJANA - V dvorani ljubljanske Opere in baleta je bila 24. januarja osrednja republiška proslava ob 100-letnici rojstva Otona Zupancica. S svojo ubeležbo so ji dali poudarek številni predstavniki druzbenopolitcnega življenja in kulturni delavci. Uvodno besedo je imel predsednik odbora za proslavo 100-letnice Zupancicevega rojstva Matej Bor, ki je Zupancica označil kot velikega pesnika malega naroda in poudaril njegovo pesniško vlogo v slovenskem osvobodilnem boju ter njegov odnos do naroda.

NOVO MESTO - Po drugi dopolnitvi osnov svojega nacrtu razvoja bo IMV Novo mesto skupaj s številnimi

kooperanti leta 1980 proizvedla ze 150.000 osebnih avtomobilov in 50.000 stanovanjskih prikolic. Kar 90 odstotkov prikolic bo IMV izvozila na konvertibilna območja.

MARIBOR - 21-letna Hanny Wenzel iz Lichenstaina je zmagala v tekmovanju za svetovni pokal v slalomu za zlato lisico na Pohorju. V obeh tekih je imela Hanny najboljši cas. To je njena tretja letosna zmaga v tekmovanju za svetovni pokal, toda prva v slalomu. Na drugo mesto se je uvrstila Maria Eppie iz ZRN, ki je s tem dosegla svoj doslej največji uspeh v slalomu, tretja pa je bila Avstrijka Lea Soelkner, ki si je to mesto pridobila z odlično drugo voznjo.

Mariborski organizatorji so tekmovanje, katerega pokrovitelj je bil predsednik Zveze sindikatov Jugoslavije Mika Spiljak, zelo dobro pripravili.

OKTET GALLUS
V KANADI

S koncertom v New Glasgowu 17. januarja 1978 je Oktet Gallus strnil tisti del koncertne turnee po ZDA in Kanadi, ki ga je vodil po novi Scotii.

Prebivalci te vzhodne kanadske dezale so kar v petih mestih vključno s prestolnico Halifaxom imeli priloznost za koncertno srečanje s pevci iz Slovenije in to priloznost so dobra izkoristili, saj je bilo občinstva povsod veliko. Vse pa tudi kaže, da je bil za kanadske poslušalce nastop Okteta Gallus resnično lep dogodek, saj so mnogi od njih to sami zatrjevali, vsi pa potrjevali z reagiranjem med koncertom.

Potrjujejo pa tak vtis tudi prve strokovne ocene. Kritiki sydneyjskega dnevnika zaključuje svoj prispevek takole: "Bila je edinstvena priloznost, da smo slišali glasbo jugoslovanskih skladateljev v izvedbi prvovrstnih pevcev, ki petje ljubijo in ki so se ze po koncertnih dodatkih lahko prepričali, da smo jih tudi mi z ljubeznijo poslušali".

Pevci z umetniškimi vodjem Milivojem Surbekom pa vander ocenjujejo, da jim je doslej najbolje uspel koncert v St. Johansonu, prestolnici New Foudland 16. januarja, ceprav so v to castitljivo in gostoljubno mesto prileteli sele neposredno pred nastopom.

materinscina tece blagolasično kakor bozajoca melodija, se nam je kot ustvarjalac predstavil s citanjem svoje svoje poezije o domu. Njegova življenska zgodba, ki nam jo je na kratko povedal, potrjuje vtise, ki jih je napravil name, ob pogovoru z njim na letaliscu.

V petindvajsetih letih ustvarjanja nam je dal 48 knjig. Nekatere njegove pesmi so objavljene v vec kot dvajsetih evropskih drzavah, v obeh Amerikah i Aziji. Njegov roman "Moj brat svetnik" je preveden na vec jezikov, a tudi sam se močno ukvarja s prevajanjem italijanske poezije iz srbohrvatske. Od 1.1969 je urednik slov. literarne revije "Slobodnost". Zlobec, petkratni literarni nagrajenec, sa koncem vsakega tedna zateka v očetov dom, ki ga je obno-

KAR PO DOMAČE...

TRIGLAV S ELIGARJA

Previden clovek krikrat premisli predeno kaj zine. V zvezi z mojim clankom v prejsnji številki "Nasih Novin" pod "Dan Avstralija", mi telefonira slovenski akademik iz Sydneya, da bi bila lahko izpustila tisto pripombo pod N.B o koritu in pravscih, ces da vsi politiki niso prasic. Predvsem naj se zavedajo tisti, ki so se tega slovenskega pregovora v tej zadevi ustrasili, da politicarji zive na racun ljudstva; ljudstvo placuje drzavi davke in, da so v te davke vključene tudi place politikov. Pozabil je na dejstvo, da so prasic celo koristne domace zivali, saj sluzajo za prehrano ljudstva, pa najsi bodo suhi ali mastni, nihce jih ne zapostavlja. Sluzijo raznim vrstam okusa. Nekatere redimo delj, druge manja casa. Sicer se na svinjerejo ne spoznam, toda rekla bi, da ni razlike med njimi od slovenskih pa vse do kitajskih. Clovek jih goji, clovek jih poje.

Ce ta isti gospod mimo gornje zadeve ni mogel z nasmehom, upam, da se mi je do srca nasmejal v soboto 4. februarja, ko smo se skupina slovencev, v kateri je bil tudi on, zbrali na sydneyjskem letaliscu, da pozdravimo delegate Slovenske izseljenske Matice. Tokrat sta nas prisla obiskat Drago Seliger, glavni urednik "Rodne grude", nas stari znanec in Ciril Zlobec, slovenski pesnik in pisatelj mednarodnega ugleda. Seliger mi je ze zdelec prav prisrcno vzkliknil v pozdrav. Z njim kakor z g.Zlobcem sem se toplo pozdravila. Med njima pa je bil se tretji gospod, ki se mi je zdel zelo znam. Toda nikakor, da se spomnim, kdo je. Pa sem se mislila: "Pozdravi tudi njega; ko je ze z njima prisel tudi on med nas Slovence, jer tudi on po tako dolgi poti zaslužil, da ga pozdravis". Seveda sem se tudi z njim prav toplo objela. Moja kratkovidnost... Kar lepo potrpeljivo, kakor nas macek, ki ga vsi bozajo, se mi je dal pozdravit... Pac olikan gospod, ki je navajen podobnega prisrcnega pozdravljenja. Kdo je bil predmet te moje tovariske obzirnosti? Nihce drug kot generalni konzul Jugoslavije, g. Humo. Se boste vprasali, ce mi je bilo kaj nerodno? Niti najmanj ne. Bilo mi je celo prijetno, da so se prisotni na moj racun nasmejali.

Kakor je svet oder clovestva, tako je vlak potujoce gledalisce. Pa se je nasla "postena baraba", ki si je izbral za prvo dejanje svoje komedije zelezniško postajo Lidkombe. Cekala sam na vlak za Sydney. Blizu mene je stala ugledna grupa azijskih iseljencev, zapletena v zivahen pogovor z visokoraslim, kakor hrast zastavnik mladencem. Bilo ga je veselje opazovati. Zobje kakor domine, vsi mocni kakor cecani, nasmeh, kakor da nikjer na svetu ni nesrece. Oci kakor dvoje planinskih jezer. A po veselosti, ki mu je valovala v glasu, je bilo kaj lahko ugotoviti, da je prednez-veseljak. Naenkrat mi preseka usesa, za nas Slovence, ki smo se dokaj pozviljivi v govoru, ce je kdo blizu, precej nesramna beseda. Da bo volk ostal sit in koza cela, se ta ista beseda v milejsi verziji glasi "pocestnica" V pogovoru jo ponovi se dvakrat brez posebnega prizvoka v glasu. Prislunhnm. Vprasajo ga, kako se rece "good morning". A on kratko in jasno: "Pojdi v rit".

Med tem pride vlak in on vstopi točno tja, kamor sem ga v mislih poslala iz same radovednosti. Za menoj v isti prostor. Sedel je celo poleg mene.

Z ruto na glavi, s soncnimi ocali in v ohlapni obleki, zenska leta se kar dobro skrrije. Takoj zacne z menoj pogovor o lepom soncnem vremenu. Njegova anglescina ima mocan slovanski naglas. Na vprasanje mi odgovori, da je Rus. Novodosli emigrant. Slo mi je na smeh. Pa mu recem, da se mi zdi, da je Jugosloven. Pordeci in prizna, da imam prav. Nadaljujeva v srbscini. Spet sem ga ujela. Izkazalo se je, da sva oba Slovenca. On cistokrven Stajerec, jaz stajerskega porekla po materi. Vprasam ga, da mi razloži kaj je "Kitajce" v Litkumbu ucil z besedami "pocestnica, pojdi v rit". Najraje bi se bil pogreznil v zemljo. Pa mi vendarle pove, da jih je ucil, kako se po slovenski pravi "gospa, dober dan". Seveda sem se nasmejala do solz. On pa meni nic tebi nic: "Pojdite z mano v kino. Ce ne grem pa jaz z vami, kamorkoli. Samo recite". Zabava se je sele zacela. Jaz ne ne in ne, on pa vse bolj vztrajen. Celto to mi je povedal, da ne bo nobene nevarnosti, ker on nosi zenske pitule s seboj, za vsak primer. In da takega moskega ne bom nikdar vec srečala, kot je on. Končno snamem ocala. Gleda me... se enkrat, bolj kot prej, pordeci... "Joj, gospa, oprostite, saj vas s "Triglava" poznam. Joj, pa me ja ne boste v "cajtenge" dali? Ta prekleta vasa crna ocala..." In na prvi postaji ga je zmanjkalo. Upam, da bo se prisel na "Triglav". Kaj bi življenje brez humorja...

P.G.

Paula Gruden

SLOVENEK V VLAKU

SREČANJE S CIRILOM ZLOBCEM
NAŠIM LITERATOM

"Tu gresta dan in noc v orbito Cirila Zlobca", sem si rekla, ko sem ga ugledala med prisleci na sydneyjskem letaliscu. Ce bi Ciril bil igla v kupu sena, bi ga nasla. Tako ga je narava zaznamovala. Glava misleca, obrvi cloveka, ki se dvigne visoko nad poprecnost. Mocna, kosato obrascena brada cloveka, ki v svojih podvigih ne popusca. Toda obraz in polt mu dajete videz melanholičnega poeta, kateremu prijateljica je noc. Oci? Tezko je zasledovati njih izraz, kajti menja se mu kakor neonske reklame. Prisrcnost s previdnostjo usmiljenje s pomislekom, oborožena dostopnost, prisotnost in odso-

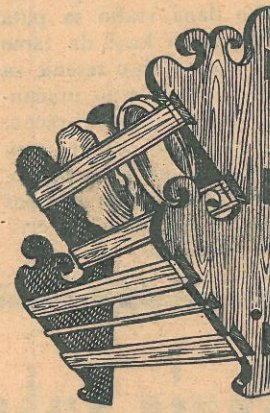

Pesnik CIRIL ZLOBEC

tnost. Vse na enkrat in se vec. Zvečer istega dne sva se ponovo srečala na "Triglavu", kjer je prisostvoval pr-

edvajanju kulturnega filma o Beli Krajini (folklor) v pocastitev Otona Zupancica. V okviru te proslave nam je bil dan uzitek videti izredno bogat in poucen film, ki nam je pokazal lesoreze in slikarsko umetnost neprecenljive vrednosti, tako zgodovinske kot kulturne, se iz prejsnjih stoletij na podroccjih Slovenije. Marsikdno med navzocimi je kaj takega sele prvi videl. A g. Zlobec, kot gost-govornik, je tako rekoc skrit, v zadnji vrsti pri zidu potrpeljivo cekal, da pride zadnji na vrsto. Skromnost je odlika velikih umetnikov.

Po govoru, ki smo ga z uzitkom poslušali, saj mu

vil, kjer odrezan od civilizacije ustvarja literarne podobe iz svojega notranjega vesoljstva, ki bi ga radi tudi mi v Avstraliji spoznali. Niamam dvoma, da bo dozivel se veliko stevalo plodovitih let, saj mu cas neverjetno prizanasa.

SEDAM DANA QUEENSLAND-om

ROCKHA MPTON

Pre četiri godine Brisbane je platilo svoju cenu poplava. Danas, kako izgleda, red je dosao na tropski grad Rokempton na severu Kvislanda. Više od polovine gradjanstva je u opasnosti totalnog ili polovnog iseljenja iz poplavljenih kuća. Fitzroy River kada su mnogi očekivali da stane sa rastom vodostaja ona je preko noci pocela da raste i da donosi sve više vode i u onako opasnomu opasan grad. U nedelju u 3 sata posle podne reka je dostigla svoju visinu iznad normale od 6.7m. Po recima predsednika opštine Rokempton očekuje se da ce to biti veća poplava od katastrofalne 1915 godine, i da se voda sigurno neće povuci za sledećih desetak a možda i više dana.

BRISBANE

Na visem drzavnom sudu u Brisbanu, Ross James Haylock, zeleznicki pratilac voza osudjen je na dve godine zatvora i na povratak uzete imovine.

Naime, Hajlock je koristeci svoju poziciju 21 jula proslе godine iz postanskog vagona odneo \$10.100 a ostecenu vrecu pazio na relaciji Roma - Chinchilla. Isti slucaj je ponovio 29. septembra i odneo \$7.400. Ostecena vrecа je ponovo završila u istom potoku i na istoj zeleznickoj relaciji. Posle sudjenja, sudija je kratko izjavio: "Drzavu nema pravo niko da pljacka!"

REDCLIFFE

Mladi verovatno od kako postoji svet i njihovo razmimoilazjenje sa postojećim sistemom drustva, kako u ovoj zemlji tako verovatno i u celom svetu. Vladajuća klasa u mnogim zemljama sveta pokusava na svakojake nacine pronaci neki zajednicki jezik sa njima, ali retko kada u svemu tome ima nekog uspeha. Vlada Kvislanda pokusala je to na malo drugaciji nacin.

U proslu nedelju putem srestava informisanja gradjanstva pozvali su mlade na veliki miting u Redcliffu da iznesu svoja misljenja o danasnem sistemu drustva. Mladi su dosli, vlada i policija su uputili svoje predstavnike i pocelo je sa natezanjem ko je u pravu a ko nije. Ali posle nekoliko sati debate nije se nista postiglo. Dve generacije su se razilazile kako po godinama starosti tako jos vise po gle-

distima pojedinih cinilaca. Vladin predstavnik gosp. Houghton je na svu tu galamu oko sebe samo izjavio: "Bilo bi najbolje mlade neradnike a uz to najveće buktovnike staviti u Armiju pa da tamo shvate danasnji sistem zivota". - Ali skoro da nije zazalio zbog ove izjave.

BRISBANE

Da policija kadkada ume biti nezgodna u to netreba sumnjati, pa makar i ne bio kriv. Alan Skeen, sluzbenik ORC-a je to doziveo na svojoj kozji. Posle vešele pijanke sa kolegama u hotelu i verovatno kao i svaki covек bez briga naplo se. Ali je ipak bio toliko svestan da ne sme voziti auto u takvom stanju, pa je prepustio volan svojoj supruzi koja je posedovala samo dozvolu za učenje voznje. Na putu kuci ona je napravila saobraćajni udes bez zrtava. Sa dolaskom policije dosli su i Alanovi problemi. Imao je u krvi 17% alkohola sto je bilo dovoljno za policiju da ga uhapsi i ako nije vozio. Na sudu je optuzba ponistena i Alan je oslobodjen krivice, jer po sudskom nalazu policija nije smela da ga testira a jos manje da ga uhapsi jer nije pocinio nikakvo krivicno delo. Imao je pravo sto je dao auto zeni pa makar ona i nemala pravu dozvolu i ako je on uz nju pa makar i pijan.

Od 31 marta ove godine sva gradjevinska finansiska udruzenja (Building societies) u Kvislandu ce naplacivati za pola procenata manji interes na pozajmljeni novac za kupovinu kuća. Racuna se da ce oko 50.000 koji imaju ugovore sa ovakvim kompanijama - gradjana biti postedjeno naplate veće stope interesa. Ujedno oko 500.000 osoba koje su ulozile svoj novac na visoki interes od 9.5%, isto tako izgubice pola procenata interesa.

ŽIVORAD LUKIĆ

NAJMANJI BAKŠIŠ

Australijanci su nacija koja najmanje daje baksisa, rekao je ponosno predsednik grada Sidneja, gosp. Leo Port. Baksis je bolest koja vredja ljudsko dostojanstvo. Gospodin Port se pre nekoliko dana vratio sa puta po Japanu i kaže da tamo ljudi imaju dobro resenje za to, oni jednostavno uracunavaju baksis na izdati racun. Odlicna ideja, kazemo mi, podrugljivo, ali kako da dobijemo novac nazad ako nas je kelner sluzio cele veceri, kao preko jago.

PISMA ČITALACA -

JEDNO SUVIŠE DUGAČKO PISMO

Gospodine Urednice,

Verujem da ima veci broj citalaca koji dele moje misljenje kada kazem da nas raduje izlazenje jos jednog lista za Jugoslovene i da mu zelimo puno uspeha. No to nas neće spreciti da ga kritikujemo, da kazemo sta nam se u njemu ne svizja ili naprosto mislimo da bi moglo biti i bolje.

Uostalom, i Vi sami, vec u prvom broju, pozivate na saradnju i kritiku. Kazete da Vam je zelja da "Nase Novine" budu javna tribina nas citalaca. Ako ste zaista iskreni u tome onda bi ste morali stampati i stvari koje Vam se ne svizjaju ili nisu u skladu sa Vasim pogledima i stavovima; i naravno dati citaocima vecu slobodu izbora o cemu i na koji nacin ce pisati.

Medjutim, sudeci na osnovu ovih nekoliko prvih brojeva lista, izgleda da niste spremni da date citaocima vecu slobodu izbora kao ni to da stampate stvari koje nisu u skladu sa Vasim stavovima. Uostalom pogledajmo kako to izgleda na konkretnim primerima.

U telefonskom razgovoru sa gosp. Samardzicem rekao mi je da tekstovi politicke i nacionalne prirode nisu prihvatljivi za "Nase Novine". Ako se ovo uporedi sa Vasim pozivom na saradnju i kritiku onda je takav stav neodrživ i neprihvatljiv, a i nepotreban. Jer, dozvolite, ako Vi pisete o politickim (i nacionalnim) dogadjajima unutar i van Australije, onda je neprihvatljivo pozivati citaocе da slobodno pisu o svemu i da Vas kritikuju, a istovremeno im uskracivati pravo da ista kazu po istim tim pitanjima o kojima i Vi pisete.

Nema slobode izrazavanja ako nam se propisuje sta i kako sme da se pise. A bez slobode izrazavanja nema ni dobre saradnje ni "tribine". Ogranicenja koja ste nam nametnuli ne iscrpljuju se samo gornjim primerom. Tako, u trecem broju lista kazete da Redakcija neće objavljivati pisma "uvredljivog karaktera, niti pisma koja vredjaju nacionalne ili vjerske osjecaje". Lepo receno, ali, na zalost, neodređeno, nedovoljno jasno. Sta se sve pod to ne može svesti! Umesto toliko reci mogli ste upotrebiti i neki drugi, kraci termin, na primer: "uznemiravanje javnosti". I on je, do duše neodređen, ali nam je blizi, znamo njegovo znacenje.

Da se razumemo, ne pozivam na to da se list pretvori u sredstvo za raspirivanje medju-nacionalne mrznje ili vredjanja, vec na

slobodu pisanja u okviru opšte prihvacenih normi; pri cemu se, jasno, moraju postovati i druckija misljenja zasnovana na cinjenicama.

Ovako kako stoje stvari može i onaj sa najboljim namerama da podpadne pod udar Vase "cenzure". Uzмимо primer jezika. Vec i sam naziv: "Hrvatski", "Srpskohrvatski", "Jugoslovenski" itd može, ili bolje reci, gotovo sigurno, povrediti necija osećanja; a o daljem tekstu po tom pitanju da se i ne govori.

Uzged receno, moja prvobitna namera je bila da pisem o jeziku. Ali, kada sam video ova ogranicenja odustao sam od toga. Smatrao sam i smatram da bi to bio gubitak vremena; tim recu je moj stav po tom pitanju dijametralno suprotan Vasem. I ne samo moj, kao, sto Vam je uostalom poznato. Ja naime smatram da je ono sto vi zovete dva razlicita jezika, Hrvatski i Srpski, jedan te isti jezik. A to, kao sto rekoh, nije jedino moje misljenje. Tako na primer, na oko desetak recnika, koliko ih imam, pise negde Srpsko-hrvatski a negde Hrvatsko-srpski, vec prema tome gde je stampan. Nigde, pak, ne pise ni Srpski ni Hrvatski. Ocigledno, ljudi koji su pisali ove recnike smatraju da je to jedan jezik. A priznacetе, njima se ne može osporiti strucnost na tom polju. Da se na tom polju nisu dogodile bas tko "kapitalne promjene" od naseg odlaska iz Jugoslavije, kako to Vi zelite da nam prikazete, pokazuje i cinjenica da se i danas u sredstvima informisanja u Jugoslaviji koriste nazivi "Srpskohrvatski" ili "Hrvatskosrpski" i da cak sta vise Radio-televizija Beograd ima i svoju komisiju za SRPSKOHRVATSKI jezik, a ne Srpski ili Hrvatski. (Ovo mozete pročitati u "NIN"-u Br.1406 od 18 decembra 1977. (znaci od pre samo par meseci) na strani 31, pod naslovom "Javni jezik - (m) učenje govora") Daklem, ispada, g. Samardzicu, da nije tacno da je, kako to Vi tvrdite, "22 miliona stanovnika Jugoslavije prihvatilo i POZDRAVILO ovakav (=Vaz) sistem zivota i komuniciranja" A i da jeste, to jos uvek ne bi znacilo da ovih 300 000 Jugoslovena u Australiji nemaju pravo na sopstveno misljenje i stav.

Sledeće ogranicenje je Vasa preporuka da pisma budu "kratka, kako bi sto vise citalaca dobilo prostor u listu". Cemu to? Zar ne može, kada se ukaze potreba, da se postojeća rubrika prosiri ili pisma naprosto stampaju na nekom drugom mestu ili cak u nekom drugom broju novina. Pisati pod pritiskom da pismo bude kratko gubi se u kvalitetu. Ja znam list, ovde u Australiji, koji se ceo sastoji samo od pisama citalaca i odgovora redakcije na ta pisma, a ne zove se "NASE" Novine.

U zadnjem broju lista otkrivete nam da na stranicama Vaseg lista neće dobiti prostor onaj koji je pocinio zlocin prema svojoj domovini, a to cini i prema novoj". Niste nam medjutim rekli sta je to "zlocin"? Ljudi to,

kao sto znamo, razlicito tumace. Tako za neke "zlocin" može biti i odredjeni politicki stav, aktivnost, ili pak pripadnost nekoj organizaciji. Niste nam rekli, ni kako ce te doci do tih podataka, ko je a ko nije pocinio "zlocin"? Dali, mozda imate neki spisak takvih ljudi i odakle Vam to? Za mene pak, samo onaj kome je pravosnaznom presudom u ovoj zemlji oduzeto pravo glasa, nema pravo glasa. Samo, koliko je meni poznato, takav zakon i takva presuda ovde, u ovoj zemlji Australiji, ne postoje. Ali zato postoji nesto drugo, a to je "zakon o diskriminaciji". Mozda nebi bilo lose da ga pročitate. U Jugoslaviji, pak, postoji slican zakon a i krivicni zakon, koliko mi je poznato, po kome je krivicno delo prebacivati nekome krivicu zbog koje je on osudjen i vec izdrzao kaznu. Konkretno, znaci da ste Vi pocinili krivicno delo ukoliko bi ste nekome ko je izvrsio "zlocin prema domovini" i za to "odlezao" uskratili pravo glasa zbog toga ili ga na bilo koji nacin zbog toga maltretirali cak i javno o tome govorili u cilju rusenja njegovog ugleda.

Jos u prvom broju ste naglasili da ce Vas osnovni zadatak biti "objektivno informisanje o dogadjajima u cijelom svijetu". Verujem da izrazavam zelju vecine citalaca ako kazem da to isto i mi zelimo. Zelimo da pisete istinu.

Nazalost, sudeci po clanku "Igra Moskve" od g. V. Gavrilovica, utisak je da ce to pisanje "istine" biti selektivne prirode. Taj clanak se pre može svrstati u kategoriju anti-Ruske propagande nego "objektivno informisanje". Moguce je da je to tako sto je u ovom momentu ovde popularno takvo pisanje a uz to se i na vrlo jevtin nacin stvara povoljan (moguce lazan) utisak kod odredjenog broja emigranata, posebno one tzv. "ratne" generacije. Dali bismo trebali da shvatimo da zbog takvog pisanja niste levicari? Pozivanje na Aus-

tralijsku stampu nije nikakav izgovor. Ni to da je tacno (ukoliko jeste) ono sto pisete nije nikakav izgovor. Jer vi ste obekali da nas "objektivno informisete". A biranje samo losih strana necega ili o necemu nije "objektivno informisanje", nije istina. Ako se pisu samo tacne stvari pri cemu se bira samo ono sto je "protiv" stvara se lazna slika, i nema nikakve veze sa istinom. Istina je kada se o necemu da potpuna slika, i "za" i "protiv", i dobro i lose.

Istina ukljucuje u sebe i tacnost, dok tacnost ne mora da ukljucuje istinu. Drugim recima, tacnost može bez istine ali istina ne može bez tacnosti, istina je sveobuhvatnija. A to znaci da ono sto je tacno ne mora biti i istinito; dok istinito mora biti i tacno. Danas se siroko manipulisе s ljudima tako sto im se serviraju tacne stvari, izabrane u skladu sa spovstvenim potrebama. Tako ne mozete okriviti nekoga da vam je servirao laz, jer je ono sto vam je rekao tacno. A to sto to nije istina druga je stvar, u najvećem broju slucajeva se to i ne vidi. Mnogi cak neznaju ni razliku izmedju tacnosti i istine. Biranjem odgovarajucih ili tacnih stvari o necemu može se kod ljudi stvoriti i takav utisak, koji je suprotan od stvarnog stanja stvari, od istine.

Sve u svemu, g. Urednice: propaganda za racun ovoga ili onoga, u ovom ili onom cilju: NE, istina: DA. Mislim da je to ono sto vecina nas citalaca zeli, i mislim da ce te tako imati najviše uspeha.

S postovanjem,

Vojislav Zigic
Dortbrook Rd.
Auburn, NSW

Dragi citaocе

Kao sto vidite, Vase pismo objavljivamo u celini. Ni ovo nismo dodali niti oduzeli. Zar to nije dokaz objektivnosti naseg lista?

Preputamo nasim citaocima da ocene Vase 'argumente'.

PUTNIČKA AGENCIJA

BALKAN
4 BELVEDERE ARCADE
CABRAMATTA
TEL. 727-0305

PUTOVANJA,
PLOČE,
KNJIGE,
NOVINE,

Jedina agencija u zapadnom delu Sydney-a koja snabdeva etnicki radio sa najnovijim pločama. Putovanja, ploče i kasete. Knjige i sve vrste novina.

TAKODJE I NA STAROJ
ADRESI 13, SCOTT ST.
LIVERPOOL
TEL. 602-7934

L Šaric Auto Škola

Nudi Vam povoljne uslove da dobijete VOZACKU DOZVOLU

Za: Automatik, mijenjac, kamion, kao i semitralju uz vrlo povoljne uslove i niske cijene. Zainteresovani nazovite na Tel. 606-5246 ili Pisite na Adresu: P.O. Box 346 Cabramatta N.S.W. Mozete polagati na Vasem jeziku.